

Café

GENDER



យេនឌ័រកាហ្វេ

វិធីសាស្ត្រនៃការអនុវត្តយេនឌ័រកាហ្វេរបស់
អង្គការយេនឌ័រ និងអភិវឌ្ឍន៍ដើម្បីកម្ពុជា



សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

ក្នុងនាមអង្គការយេនឌ័រ និងអភិវឌ្ឍន៍ដើម្បីកម្ពុជា (GADC) សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះក្រុមការងារទាំងអស់មកពីគ្រប់កម្មវិធីនៅក្នុងស្ថាប័ន រួមមានកម្មវិធីទំនាក់ទំនងសហគមន៍ (CO) កម្មវិធីតស៊ូមតិ និងបណ្តាញ (ANP) កម្មវិធីបណ្តាញបុរសកម្ពុជា (CMN) និងកម្មវិធីអប់រំបែបហ្វេមីនីស្ត (FEP) ដែលបានយកពេលវេលាដ៏មានតម្លៃរបស់ខ្លួនដើម្បីចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងការប្រជុំពិភាក្សាពិគ្រោះយោបល់ និងរួមចំណែកក្នុងការរៀបរៀង និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពសៀវភៅណែនាំនេះឡើងវិញ។

សូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាដៃគូ ជាតិ និងអន្តរជាតិ ជាពិសេស ស្ថាប័នដៃគូនៃគម្រោងពង្រឹងសមត្ថភាពអង្គការសង្គមស៊ីវិលដើម្បីសិទ្ធិកុមារ តាមរយៈអង្គការ Save the Children ប្រចាំប្រទេសកម្ពុជា ដែលបានរួមចំណែកក្នុងការគាំទ្រទាំងធនធានថវិកា និងការផ្តល់ធាតុចូលដើម្បីធ្វើឱ្យដំណើរការនៃការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពសៀវភៅណែនាំនេះប្រព្រឹត្តទៅបានកាន់តែគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ។

អំពីអង្គការយេនឌ័រ និងអភិវឌ្ឍន៍ដើម្បីកម្ពុជា (GADC)

អង្គការយេនឌ័រ និងអភិវឌ្ឍន៍ដើម្បីកម្ពុជា ហៅកាត់ថា ហ្គេតស៊ី (GADC) គឺជាអង្គការក្នុងស្រុក មិនរកកម្រៃ និង មិនធ្វើនយោបាយ បានបង្កើតឡើងដោយក្រុមស្ត្រីបន្ទាប់ពីការប្រារព្ធសន្និសីទជាតិលើកទីមួយស្តីពីយេនឌ័រ និងការអភិវឌ្ឍនៅកម្ពុជាក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៧ ដើម្បីលើកកម្ពស់សិទ្ធិស្ត្រីគ្រប់ចម្រុះភាពក្នុងការទទួលបានសមភាពយេនឌ័រ និងសិទ្ធិមនុស្ស។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមកអង្គការ GADC បានកសាងកេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់ខ្លួនដោយមានសំឡេងនាំមុខគេលើវិស័យសមភាពយេនឌ័រនៅកម្ពុជា។ អង្គការ GADC បានធ្វើការអស់រយៈពេលជាងម្ភៃឆ្នាំមកហើយជាមួយស្ត្រី បុរស និងយុវជនគ្រប់អត្តសញ្ញាណដើម្បីពង្រឹងការចូលរួមរបស់ស្ត្រី និងក្មេងស្រីគ្រប់ចម្រុះភាពក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត ដែលមានឥទ្ធិពលដល់ជីវិតរស់នៅរបស់ពួកគេ ទាំងនៅក្នុងគ្រួសារ និងសហគមន៍ ក៏ដូចជាទទួលបានឱកាសសេដ្ឋកិច្ច ប្រកាន់យកតួនាទីជាអ្នកដឹកនាំ បង្កើនការចូលរួមរបស់ស្ត្រីក្នុងដំណើរការនយោបាយ និងសាធារណៈ ជំរុញរដ្ឋាភិបាលឱ្យទទួលខុសត្រូវចំពោះតួនាទីរបស់ខ្លួនក្នុងការបង្កើតសមភាពយេនឌ័រ និងចាត់វិធានការដើម្បីបញ្ចប់អំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ ព្រមទាំងការរើសអើងចំពោះស្ត្រី និងក្មេងស្រីនៅក្នុងសហគមន៍ តាមរយៈការសហការជាមួយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន រដ្ឋបាលថ្នាក់កណ្តាល ក៏ដូចជានៅក្នុងវេទិកាថ្នាក់តំបន់ និងអន្តរជាតិ។

បោះពុម្ពផ្សាយដោយ៖ អង្គការយេនឌ័រ និងអភិវឌ្ឍន៍ដើម្បីកម្ពុជា (GADC)
គាំទ្រការបោះពុម្ពដោយ៖ ភ្នាក់ងារអភិវឌ្ឍន៍អន្តរជាតិស៊ុយអែត (SIDA) តាមរយៈអង្គការ Save the Children ប្រចាំប្រទេសកម្ពុជា
សម្គាល់៖ ខ្លឹមសារក្នុងសៀវភៅណែនាំនេះ គឺជាទំនួលខុសត្រូវរបស់ GADC ទាំងស្រុង ។
សំណួរ និងមតិយោបល់អំពីសៀវភៅណែនាំ៖ អ៊ីម៉ែល Info@gadc.org.kh

មាតិកា

១. សេចក្តីផ្តើម	1
២. វិសាលភាព.....	2
៣. អំពីយេនឌ័រកាហ្វេ	2
៣.១ តើយេនឌ័រកាហ្វេគឺជាអ្វី?.....	2
៣.២ ប្រវត្តិនៃយេនឌ័រកាហ្វេ.....	3
៣.៣ ហេតុអ្វីនាំឱ្យមានយេនឌ័រកាហ្វេ?.....	3
៣.៤ តើអ្វីជាគោលដៅចម្បងនៃយេនឌ័រកាហ្វេ?	3
៤. ដំណើរការនៃយេនឌ័រកាហ្វេ	4
៤.១ តើយេនឌ័រកាហ្វេត្រូវរៀបចំបែបណា?	4
៤.២ ទំហំនៃកិច្ចប្រជុំ និងអ្នកចូលរួម	5
៤.៣ កន្លែងនៃកិច្ចប្រជុំ	6
៤.៤ ពេលវេលានៃកិច្ចប្រជុំ.....	6
៤.៥ ចំនួនវគ្គ.....	7
៤.៦ ការកំណត់ និងរៀបចំប្រធានបទ	8
៤.៧ ការបង្កើតកម្រងសំណួរដើម្បីធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំង	9
៥. វិធីសាស្ត្រសម្របសម្រួលបែបហ្វេមីនីស្ត	10
៦. ការសម្របសម្រួលយេនឌ័រកាហ្វេតាមប្រព័ន្ធអនឡាញ	12
៧. គោលការណ៍ និងក្រមសីលធម៌របស់អ្នកសម្របសម្រួល	13
៧.១ ទំនួលខុសត្រូវផ្នែកសីលធម៌.....	13
៧.២ ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មានរសើប.....	14
៧.៣ កិច្ចការពារសុវត្ថិភាពកុមារ.....	14
៧.៣.១ ឥរិយាបថត្រូវធ្វើ និងមិនត្រូវធ្វើក្នុងកិច្ចការពារសុវត្ថិភាពកុមារ	15
៨. ការត្រួតពិនិត្យ និងការវាយតម្លៃ.....	17
៨.១ គោលបំណងចម្បងនៃការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ	17

៨.២ នៅមុនពេលចាប់ផ្តើមយេនឌ័រកាហ្វេ 18

៨.៣ ក្នុងអំឡុងពេលយេនឌ័រកាហ្វេ 18

៨.៤ បន្ទាប់ពីយេនឌ័រកាហ្វេ 18

៨.៥ សូចនាករ 19

១. សេចក្តីផ្តើម

វិសមភាពយេនឌ័រនៅកម្ពុជានៅតែជាបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរ ដែលចាក់ឫសនៅក្នុងបទដ្ឋានវប្បធម៌ និងឧបសគ្គជាប្រព័ន្ធ។ ស្ត្រី និងក្មេងស្រីពិសេសនៅតំបន់ដាច់ស្រយាល ជារឿយៗប្រឈមមុខនឹងអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ ការរៀបការវ័យក្មេង សិទ្ធិក្នុងការធ្វើការសម្រេចចិត្តដែលមានកម្រិត និងទំនួលខុសត្រូវក្នុងការងារថែទាំមិនមានប្រាក់កម្រៃដែលមានភាពមិនស្មើគ្នា។ បទដ្ឋានសង្គមបែបប្រពៃណី និងជំនឿក្នុងប្រព័ន្ធសង្គមបិតាធិបតេយ្យ បានជំរុញឱ្យវិសមភាពទាំងនេះបន្តតែងតាំងស្ត្រី និងក្មេងស្រីនៅក្នុងតួនាទីស្ថិតក្រោមអំណាចរបស់បុរស តាមរយៈការរំពឹងទុករបស់សង្គមអំពីភាពជាបុរស អំណាច និងការគ្រប់គ្រងរួមមាន បុរសគឺជាអ្នកដឹកនាំឬគ្រប់គ្រង បុរសជាអ្នករកចំណូលផ្គត់ផ្គង់ជីវភាពគ្រួសារ មានសិទ្ធិអំណាច ត្រួតត្រា គាបសង្កត់ ឬអាចប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាលើអ្នកជុំវិញខ្លួន ស្របពេលដែលដាក់កំហិត និងវឹតត្បិតឱកាស ក៏ដូចជាលទ្ធផលដែលស្ត្រីក្មេងស្រី និងក្រុមអ្នកមានអត្តសញ្ញាណយេនឌ័រចម្រុះផ្សេងៗទៀតទទួលបាន។ នៅកម្ពុជា ស្ត្រីទទួលបានចំណូលតិចជាងបុរសប្រហែល ១៩% ពីការធ្វើការងារដូចគ្នា ហើយនៅតែមានសំឡេង ឬតំណាងតិចតួចនៅក្នុងតួនាទីជាអ្នកដឹកនាំ ការអប់រំ និងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ។¹ វត្តមានស្ត្រីមានត្រឹមតែ ១៣.៦% ប៉ុណ្ណោះនៃអាសនៈរដ្ឋសភា ហើយពី ១៤.៩% ទៅ ១៥.៨% នៃមុខតំណែងប្រតិបត្តិជាន់ខ្ពស់ និង ១៧% នៃតួនាទីក្រុមប្រឹក្សាថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីឧបសគ្គជាប្រព័ន្ធកំណត់សិទ្ធិស្មើគ្នារបស់ស្ត្រីក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត និងការដឹកនាំ។² ការពង្រឹងភាពអង់អាចរបស់ស្ត្រី និងក្មេងស្រីក៏ត្រូវបានរារាំងដោយសារតែទំនួលខុសត្រូវលើការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះមិនបានប្រាក់កម្រៃ ដែលច្រើនជាងបុរស ៣ ម៉ោងក្នុងមួយថ្ងៃ។³ តាមរយៈការទទួលបានបន្ទុកទាំងនេះ ស្ត្រី និងក្មេងស្រីមិនទទួលបានឱកាសគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការទទួលបានការអប់រំ ការអភិវឌ្ឍផ្ទាល់ខ្លួន និងវិជ្ជាជីវៈ ដែលវឹតត្បិតការចូលរួមសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមរបស់ពួកគេ។

ដូច្នេះហើយ ការពង្រឹងភាពអង់អាចដល់ស្ត្រី និងក្មេងស្រីគឺពិតជាមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ក្នុងការកាត់បន្ថយនូវគំលាតយេនឌ័រ អំពើហិង្សា និងវិសមភាព។ ស្ត្រី និងក្មេងស្រីគ្រប់ចម្រុះភាពគឺជាភ្នាក់ងារដែលរួមចំណែកជំរុញឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរសង្គមជាវិជ្ជមានតាមរយៈការចូលរួមយ៉ាងសកម្ម និងបន្តិចសំឡេងរបស់ពួកគេដើម្បីឆ្លើយតបនឹងបទដ្ឋានសង្គម និងផ្គត់ផ្គង់និយមន័យដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់ ភាពចាក់ស្រែនៃប្រព័ន្ធសង្គមបែបបិតាធិបតេយ្យ និងជំរុញការកសាងសហគមន៍ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព និងមានសមភាពយេនឌ័រពេញលេញ។

¹ United Nations Development Programme. (2021, March 11). UNDP launches report on Cambodia's gender wage gap. <https://www.undp.org/cambodia/press-releases/undp-launches-report-cambodias-gender-wage-gap>

² United Nations Cambodia. (2025). Annual report on human rights and development in Cambodia, 2024. https://cambodia.un.org/sites/default/files/2025-04/ARR2024_Cambodia_Final.pdf

³ Analytics and Insights Asia. (2025). Household care survey policy brief (Khmer) [Policy brief]. Oxfam Cambodia. https://oi-files-cng-v2-prod.s3.eu-west-2.amazonaws.com/cambodia.oxfam.org/s3fs-public/Policy%20brief_Household%20Care%20Survey_Kh_0.pdf?VersionId=EDwxIJ7SmYAa2lp7.iiPhF9MLF6DFaPA

២. វិសាលភាព

សេចក្តីណែនាំនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងសម្រាប់គ្រូបង្គោលសម្របសម្រួល ឬអ្នកដែលមានបំណងចង់ក្លាយជាអ្នកសម្របសម្រួលហ្វេមីនីស្ត⁴ ឬស្ថាប័នដែលកំពុងតែស្វែងរកវិធីសាស្ត្រការអនុវត្តកិច្ចពិភាក្សាជាមួយក្រុមស្ត្រីនៅក្នុងសកម្មភាពការងាររបស់ខ្លួន។ សេចក្តីណែនាំនេះអាចប្រើប្រាស់ជាឧបករណ៍សម្រាប់គាំទ្រការតាមដានវឌ្ឍនភាពបន្ទាប់ពីសកម្មភាព ឬការបណ្តុះបណ្តាល ឬការចូលរួមពីសហគមន៍ និងបង្កើតកន្លែងសម្រាប់ការឆ្លុះបញ្ចាំងយ៉ាងស៊ីជម្រៅ ជំរុញការជឿទុកចិត្ត សាមគ្គីភាព ពង្រឹងភាពអង់អាច និងនិងការតភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងដ៏ល្អប្រសើរនៅក្នុងសហគមន៍ដែលជាផ្នែកមួយនៃគោលការណ៍របស់ហ្វេមីនីស្ត។

សេចក្តីណែនាំនេះក៏ផ្តល់ការណែនាំអំពីការបង្កើតកន្លែងមួយដែលមានបរិយាបន្ន និងមានសុវត្ថិភាពដល់ស្ត្រី និងក្មេងស្រីគ្រប់ចម្រុះភាព ដោយមិនរើសអើងចំពោះអត្តសញ្ញាណយេនឌ័រ ជាតិសាសន៍ សមត្ថភាព និន្នាការ ភេទ សាវតា កត្តាសេដ្ឋកិច្ចសង្គមផ្សេងៗ ដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំង ចែករំលែកបទពិសោធន៍ បង្កើតការយល់ដឹងជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក និងបង្កើតជាសំឡេងរួម ជាភ្នាក់ងារក្នុងការពង្រឹងភាពអង់អាចរបស់ស្ត្រី និងក្មេងស្រី ហើយក៏ជាផ្នែកមួយនៃការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាផងដែរ។ សេចក្តីណែនាំនេះអាចអនុវត្តនៅក្នុងបរិបទផ្សេងៗ ទាំងដោយជួបមុខផ្ទាល់ និងតាមប្រព័ន្ធអនឡាញ ហើយអាចបត់បែនទៅតាមវិស័យ មូលបទ ក្រុមអ្នកចូលរួម និងវប្បធម៌ផ្សេងៗ ស្របជាមួយនឹងការរក្សាគុណតម្លៃស្នូលនៃសុវត្ថិភាព បរិយាបន្ន និងការគោរព។

៣. តើយេនឌ័រការហ្វេមីនីស្ត?

៣.១ តើយេនឌ័រការហ្វេមីនីស្តជាអ្វី?

“យេនឌ័រការហ្វេមីនីស្ត” គឺជាព្រឹត្តិការណ៍ឬ សកម្មភាពមួយដង ឬច្រើនដង ស្រដៀងនឹងកិច្ចប្រជុំឆ្លុះបញ្ចាំង ដែលជាកន្លែងសម្រាប់ឱ្យស្ត្រីគ្រប់ចម្រុះភាពមានឱកាសក្នុងការពិភាក្សា ផ្លាស់ប្តូរមតិយោបល់ បង្ហាញ និងឆ្លុះបញ្ចាំងពីបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ដើម្បីសិក្សាស្វែងយល់ពីសមភាព និងវិសមភាពយេនឌ័រ។ យេនឌ័រការហ្វេមីនីស្តជាកិច្ចប្រជុំដែលសាមញ្ញ សុវត្ថិភាព និង មានសេរីភាពសម្រាប់ឱ្យស្ត្រីនិយាយអំពីបញ្ហាយេនឌ័រនៅក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ ដែលទាក់ទងនឹងរឿងរ៉ាវផ្ទាល់ខ្លួន ក៏ដូចជាការងាររបស់ពួកគេ។ កិច្ចប្រជុំយេនឌ័រការហ្វេមីនីស្តក្នុងរូបភាពនៃការប្រជុំបែបមិនផ្លូវការ ហាក់បីដូចជាការជជែកគ្នាលេង ដែលស្ត្រីមកពីស្ថានភាពខុសគ្នាអាចមានឱកាសស្វែងយល់ពីបញ្ហាយេនឌ័រខុសៗគ្នា។

⁴ ហ្វេមីនីស្ត (Feminist) គឺជាបុគ្គលដែលមានជំនឿថា គ្រប់គ្នា (ស្ត្រី បុរស និងបុគ្គលគ្រប់អត្តសញ្ញាណយេនឌ័រទាំងអស់) ស័ក្តិសមនឹងទទួលបានសិទ្ធិ ជម្រើស សមភាពនៃឱកាស ការទទួលបានឱកាស និងសមភាពនៃលទ្ធផលចុងក្រោយដែលទទួលបាន ដោយមិនផ្អែកលើ ភេទ អាយុ តំបន់រស់នៅ អត្តសញ្ញាណយេនឌ័រ និន្នាការភេទ ពិការភាព ពូជសាសន៍ ពណ៌សម្បុរ សាសនា ជនជាតិ សញ្ជាតិ ឬ អត្តសញ្ញាណដទៃផ្សេងទៀតឡើយ។

៣.២ ប្រវត្តិនៃយេនឌ័រការហ្វេ

យេនឌ័រការហ្វេត្រូវបានបង្កើតឡើងដំបូងបង្អស់ដោយ អង្គការយេនឌ័រ និងអភិវឌ្ឍន៍ដើម្បីកម្ពុជា (GADC) នៅក្នុងអំឡុងឆ្នាំ២០១១ ដោយការសង្កេតមើលឃើញពីឱកាសតិចតួចដែលស្ត្រីមាននៅក្នុងការជួបជុំពិភាក្សាពីរឿងរ៉ាវផ្ទាល់ខ្លួន និងការឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីបញ្ហាយេនឌ័រ ក៏ដូចជាការទទួលបានព័ត៌មានសំខាន់ៗមួយចំនួនស្តីអំពីសិទ្ធិ និងសមភាពយេនឌ័រ។ តាមរយៈការអនុវត្តយេនឌ័រការហ្វេកន្លងមក ស្ត្រីដែលជាអ្នកចូលរួមត្រូវបានសង្កេតឃើញថាបានទទួលនូវឥទ្ធិពលជាវិជ្ជមានពីការពិភាក្សាយេនឌ័រការហ្វេរួមមាន ការកើននូវចំណេះដឹង និងជំនាញនៅក្នុងការវិភាគលើបញ្ហាយេនឌ័រ ទំនុកចិត្ត និងភាពអង់អាចនៅក្នុងការទាមទារនូវការគោរព និងការពារសិទ្ធិ ក៏ដូចជាការគាំទ្រ និងសាមគ្គីភាពជាមួយស្ត្រីផ្សេងទៀតមកពីគ្រប់ចម្រុះភាព។

៣.៣ ហេតុអ្វីនាំឱ្យមានយេនឌ័រការហ្វេ?

តាមរយៈការសង្កេតឃើញនូវវិសមភាពនៃអំណាចរវាងបុរស និងស្ត្រី នៅក្នុងសង្គមខ្មែរ ជាពិសេសការចូលរួមក្នុងបញ្ហាសាធារណៈ យេនឌ័រការហ្វេត្រូវបានបង្កើតឡើងស្របតាមគោលការណ៍សមធម៌ ដោយមានតែអ្នកចូលរួមជាស្ត្រីប៉ុណ្ណោះ។ ស្ត្រីមិនមានសំឡេង និងគ្មានលទ្ធភាពដើម្បីកំណត់ដំណើរជីវិតរបស់ខ្លួនដោយសេរីនោះឡើយ។ នេះយើងមិនទាន់រាប់បញ្ចូលអំពីហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ ដែលនៅតែជាបញ្ហាធំមួយនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាផងទេ។ វាបានរារាំងស្ត្រីមិនឱ្យចូលរួមឱ្យបានពេញលេញក្នុងសង្គម និងប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គម និងនយោបាយរបស់ពួកគេ។ ជាទូទៅ នៅប្រទេសកម្ពុជាបុរសចូលរួមយ៉ាងសកម្មដោយសេរីនៅកន្លែងនានា ពិសេសទីកន្លែងសាធារណៈដែលពួកគេអាចប្រមូលផ្តុំ និងបង្កើតបណ្តាញទំនាក់ទំនងសង្គមក្នុងចំណោមមិត្តភក្តិ និងក្រុមការងារ។ ខណៈដែលស្ត្រីទទួលរងនូវផ្តាច់គំនិតយេនឌ័រ និងការរំពឹងទុកពីសង្គមដែលមានការគាបសង្កត់ ដោយឱ្យស្ត្រីត្រូវចំណាយពេលច្រើននៅផ្ទះ និងថែរក្សាក្រុមគ្រួសាររបស់ខ្លួន។ ទាំងនេះបានរឹតត្បិតលំហសម្រាប់ស្ត្រីក្នុងការចូលរួមសកម្មភាពកិច្ចការសេដ្ឋកិច្ច សង្គម និងការទទួលបានព័ត៌មានស្ទើរគ្នាដូចទៅនឹងបុរស។

៣.៤ តើអ្វីជាគោលដៅចម្បងនៃយេនឌ័រការហ្វេ?

ដូចដែលបានលើកឡើងពីខាងលើ យេនឌ័រការហ្វេមានគោលបំណងចម្បងក្នុងការបង្កើត និងបង្កើនឱកាសសម្រាប់ស្ត្រីនៅក្នុងការចូលរួមពិភាក្សា និងឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីបញ្ហាយេនឌ័រ។ នៅក្នុងនោះ យេនឌ័រការហ្វេក៏មានគោលបំណងជាក់លាក់ដូចខាងក្រោម៖

- បង្កើតនូវឱកាសសម្រាប់ស្ត្រីដើម្បីពិភាក្សានូវបញ្ហាផ្ទាល់ខ្លួន ជាមួយនឹងក្រុមស្ត្រីផ្សេងទៀតមកពីគ្រប់ចម្រុះភាពដោយមានការសម្របសម្រួលដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងទៅលើបញ្ហាយេនឌ័រ
- សិក្សាស្វែងយល់ពីបញ្ហាស្ត្រី ទំនាក់ទំនងយេនឌ័រ និងបញ្ហាយេនឌ័រដែលកើតមាននាពេលបច្ចុប្បន្ន
- បង្កើនចំនេះដឹងសម្រាប់អ្នកចូលរួមតាមរយៈការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានស្តីអំពីសិទ្ធិ ច្បាប់ គោលនយោបាយដែលទាក់ទងនឹងបញ្ហាយេនឌ័រ។


៤. ដំណើរការនៃយេនឌ័រការងារ

៤.១ តើយេនឌ័រការងារត្រូវរៀបចំបែបណា?

ដោយហេតុថាយេនឌ័រការងារជាកិច្ចប្រជុំបែបឆ្លុះបញ្ចាំងដែលមិនមានលក្ខណៈផ្លូវការ ដូច្នេះការរៀបចំត្រូវមានសភាពប្រកបដោយមេត្រីភាពសម្រាប់អ្នកចូលរួមនៅក្នុងការជជែក។ នោះមានន័យថាបង្កភាពងាយស្រួលដល់អ្នកចូលរួមនៅក្នុងការបញ្ចេញមតិយោបល់ដោយមិនមានភាពភ័យខ្លាច ឬការរៀបចំខ្លួនជាផ្លូវការឡើយ។

ព្រឹត្តិការណ៍ ឬកិច្ចប្រជុំយេនឌ័រការងារដែលមានប្រសិទ្ធភាព គឺជាកិច្ចប្រជុំដែលប្រព្រឹត្តទៅជាបន្តបន្ទាប់ មិនមែនតែមួយដងនោះទេ។ កិច្ចប្រជុំនេះនឹងនាំឱ្យអ្នកចូលរួមមានឱកាសចូលរួមលើសពីមួយដង ដែលអាចឱ្យពួកគេមានពេលវេលាកសាងទំនាក់ទំនង និងទំនុកចិត្តជាមួយអ្នកសម្របសម្រួល ក៏ដូចជាអ្នកចូលរួមផ្សេងទៀតផងដែរ។

តាមរយៈការស្រាវជ្រាវលើការសិក្សា និងការផ្លាស់ប្តូរអាកប្បកិរិយារបស់មនុស្សពេញវ័យបានបង្ហាញថា កិច្ចប្រជុំតែ១វគ្គ គឺកម្របង្កើតបាននូវការផ្លាស់ប្តូរយូរអង្វែង។ ការសិក្សាលើបន្ទាត់ខ្សែកោងនៃការភ្លេចភ្លាំងបង្ហាញថា ចំណេះដឹងនឹងរលាយបាត់យ៉ាងឆាប់រហ័សដោយគ្មានការរំលឹក ដែលមានន័យថាអ្នកចូលរួមទទួលបានការយល់ដឹងច្រើនពីការត្រឡប់ទៅសិក្សាទស្សនៈដដែលៗក្នុងចន្លោះពេលណាមួយ។⁵ ទ្រឹស្តីសិក្សាពីសង្គមក៏បានបញ្ជាក់បន្ថែមថា មនុស្សគ្រប់រូបរៀនមិនត្រឹមតែពីមេរៀនប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងពីការសង្កេតលើអ្នកដទៃ ការផ្លាស់ប្តូរបទពិសោធន៍ និងការអនុវត្តជំនាញក្នុងបរិបទជីវិតពិត។⁶ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ ទ្រឹស្តីនៃការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថចល្បន្ទល់ថា បុគ្គលនីមួយៗប្តូរបន្តិចម្តងៗពីការយល់ដឹងទៅជាសកម្មភាព ហើយបន្ទាប់មកក្បាច់ឥរិយាបថថ្មីៗ ដែលជាដំណើរការទាមទារឱកាសម្តងហើយម្តងទៀតសម្រាប់ការឆ្លុះបញ្ចាំង ការពិភាក្សា និងរំលឹក។⁷ តាមរយៈការរៀបចំយេនឌ័រការងារជាច្រើនវគ្គ អ្នកចូលរួមត្រូវបានផ្តល់ពេលវេលាបរិយាកាស និងទីកន្លែងដើម្បីស្រូបយកគំនិតគ្រប់គ្រាន់ និងសាកល្បងក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ ចែករំលែកវឌ្ឍនភាពជាមួយអ្នករួមក្រុម និងទទួលបានការលើកទឹកចិត្តដើម្បីបន្តទៅមុខ។ ទាំងនេះបង្កើតបានជាវដ្តបន្តបន្ទាប់នៃការពង្រឹងការយល់ដឹង ប្រឆាំងនឹងជំនឿដែលខុស និងបង្កើនអាកប្បកិរិយា និងការអនុវត្តបែបសមធម៌យេនឌ័រយូរអង្វែង។

 សូមចំណាំថាយេនឌ័រការងារប្រព្រឹត្តទៅ និងរៀបចំឡើង ដោយផ្អែកលើការពិភាក្សា ឆ្លុះបញ្ចាំង និងផ្លាស់ប្តូរមតិយោបល់ ដូចនេះវាមិនទាមទារឱ្យអ្នកចូលរួម ត្រូវតែចេះសរសេរ និងអាននោះទេ។ របៀបនៃការរៀបចំ និងសម្របសម្រួលយេនឌ័រការងារអាចនឹងផ្លាស់ប្តូរទៅតាមបរិបទ ប្រភេទបញ្ហា ចំណាប់អារម្មណ៍ និងតម្រូវការរបស់អ្នកចូលរួមផ្ទាល់។

⁵ Ebbinghaus, H. (2013). *Memory: A contribution to experimental psychology* (H. A. Ruger & C. E. Bussenius, Trans.). Teachers College, Columbia University. (Original work published 1885).
⁶ Bandura, A. (1977). *Social learning theory*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
⁷ Prochaska, J. O., & DiClemente, C. C. (1983). Stages and processes of self-change of smoking: Toward an integrative model of change. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 51(3), 390–395.

៤.២ ទំហំនៃកិច្ចប្រជុំ និងអ្នកចូលរួម


ទំហំនៃកិច្ចប្រជុំមានសារៈសំខាន់ណាស់ពីព្រោះវាបានកំណត់ពីភាពងាយស្រួល ឬលំបាកសម្រាប់ការចូលរួមដោយសកម្ម និងស្មើភាពរបស់អ្នកចូលរួម។ ទំហំក្រុមដែលល្អបំផុតសម្រាប់យេនឌ័រការងារ គឺមានអ្នកចូលរួមចន្លោះពី ១៥ ទៅ ២០នាក់។ ចំនួននេះធំល្មមដើម្បីធានាបាននូវការសន្ទនាល្អ ប៉ុន្តែតូចល្មមដែលអាចឱ្យអ្នកចូលរួមនីមួយៗស្គាល់គ្នា និងយាយគ្នាអំពីកង្វល់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ និងផ្តល់មតិយោបល់ រួមទាំងមតិកែលម្អគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមក។ អ្នកចូលរួម អ្នកសម្របសម្រួល និងមានវត្តមាននៅក្នុងកិច្ចពិភាក្សានេះត្រូវតែជាស្ត្រីទាំងអស់។ ការដែលមានវត្តមានរបស់បុរសអាចនឹងបង្កការលំបាកទៅដល់កិច្ចពិភាក្សា ដែលប្រកបដោយសុវត្ថិភាព និងសេរីភាពសម្រាប់អ្នកចូលរួម។

ខាងក្រោមនេះជាចំណុចមួយចំនួននៃការពិចារណាសម្រាប់ការអញ្ជើញអ្នកចូលរួមឱ្យក្លាយជាផ្នែកមួយនៃក្រុមពិភាក្សាយេនឌ័រការងារ៖

- ប្រសិនបើក្រុមស្ត្រីមានអ្វីដែលស្រដៀងគ្នា នោះការចែករំលែក និងពិភាក្សាអំពីរឿងរ៉ាវផ្សេងៗអាចនឹងកាន់តែងាយស្រួលសម្រាប់ពួកគេ។ ឧទាហរណ៍៖ ពួកគេមកពីតំបន់ដូចគ្នា ធ្វើការងារប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ឬកំពុងជួបប្រទះនឹងបញ្ហាស្រដៀងគ្នាជាដើម។
- ត្រូវត្រៀមខ្លួន និងដឹងពីបញ្ហាដែលអាចកើតឡើងនៅក្នុងក្រុម ប្រសិនបើមានអ្នកចូលរួមជាក់លាក់មួយចំនួនត្រូវបានដាក់ឱ្យនៅក្នុងក្រុមជាមួយគ្នា (ឧទាហរណ៍ ស្ត្រីប្តូរយេនឌ័រ ក្រុមអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា អ្នកមកពីគណបក្សនយោបាយផ្សេងគ្នា សាសនាផ្សេងគ្នា ឬជាតិសាសន៍ផ្សេងគ្នា)។ ប្រសិនបើភាពខុសគ្នារវាងក្រុមទាំងនេះខ្លាំងពេក វាអាចនាំឱ្យមានអតុល្យភាពអំណាច មិនមានជាសុខភាពក្នុងការចែករំលែក ឬអាចផ្តោតលើបញ្ហាដែលមិនទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ និងអំពើហិង្សា។ ចំពោះហេតុផលនេះ វាអាចជាការល្អក្នុងការដាក់ក្រុមជាក់លាក់ទាំងនោះនៅក្នុងកិច្ចពិភាក្សាដាច់ដោយឡែកពីគ្នាសិន បន្ទាប់ពីក្រុមទាំងនោះបានសិក្សាស្វែងយល់បានច្រើនទាក់ទងនឹងយេនឌ័រចម្រុះភាព ឬបរិយាបន្នហើយ ពួកគាត់នឹងបានត្រៀមខ្លួនចូលក្នុងក្រុមពិភាក្សាដែលមានស្ត្រីគ្រប់ចម្រុះភាព។
- នៅក្នុងជំនួបលើកដំបូង អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវលើកកម្ពស់ការពិភាក្សាអំពីគុណតម្លៃ និងការប្តេជ្ញាចិត្តដែលអ្នកចូលរួមអាចឯកភាពទាំងអស់គ្នាបាន។ ឧទាហរណ៍៖ ការមិនវាយតម្លៃគ្នា ត្រូវគោរពពេលវេលា គ្មានការរើសអើង ។ល។ លើគ្រប់មនុស្សទាំងអស់ រួមទាំងអ្នកសម្របសម្រួលដែលមានវត្តមាន។ កិច្ចព្រមព្រៀងក្នុងក្រុមទាំងនេះ គឺត្រូវចេញមកពីអ្នកចូលរួមខ្លួនឯង ហើយគួរតែត្រូវបានបង្កើតឡើង និងឯកភាពជាមួយគ្នា ដូច្នេះអ្នកចូលរួមគ្រប់គ្នាមានអារម្មណ៍ថាពួកគេជាអ្នកបង្កើត និងត្រូវគោរពទាំងអស់គ្នា។

៤.៣ កន្លែងនៃកិច្ចប្រជុំ

យេនឌ័រការហ្វេ ជាកិច្ចប្រជុំដែលមានលក្ខណៈមិនផ្លូវការ ងាយស្រួល និងបរិយាបន្ន ដូច្នេះកន្លែងនៃការរៀបចំ យេនឌ័រការហ្វេគួរជាទីកន្លែងបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់ការចូលរួមរបស់អ្នកចូលរួមដែលជាស្ត្រីទាំងអស់។ ដោយហេតុថា ការរៀបចំយេនឌ័រការហ្វេមិនទាមទារឱ្យមាននូវធនធានច្រើន និងមានលក្ខណៈខុសពីការរៀន សិក្សាសាលា វគ្គបណ្តុះបណ្តាល និងកិច្ចប្រជុំផ្លូវការ ការរៀបចំទីកន្លែងសម្រាប់យេនឌ័រការហ្វេពុំចាំបាច់ត្រូវ មាន តុ កៅអី ឬគ្រឿងនោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ វាចាំបាច់ខ្លាំងណាស់ដែលកិច្ចប្រជុំបែបនេះត្រូវប្រព្រឹត្តិទៅនៅ ទីកន្លែងដែលមានសុវត្ថិភាព ទាំងផ្លូវកាយ ផ្លូវចិត្ត និង សង្គមសម្រាប់ស្ត្រីទាំងអស់ដែលជាអ្នកចូលរួមមកពី គ្រប់ចម្រុះភាព។ ក្នុងនោះ កន្លែងប្រជុំត្រូវមានលក្ខខណ្ឌដែលអាចឱ្យកិច្ចពិភាក្សាមានលក្ខណៈរក្សាការ សំងាត់ និងភាពថ្លៃថ្នូររបស់អ្នកចូលរួមបាន។ វាអាចជាកន្លែងបិទជិត ឬឆ្ងាយដាច់ដោយឡែកពីគេ។ ជម្រើស នៃកន្លែងដែលល្អបំផុតគឺជាកន្លែងមានការចូលរួម យល់ព្រម និងជ្រើសរើសពីអ្នកចូលរួមដោយផ្ទាល់។

 ការជ្រើសរើសទីកន្លែងសម្រាប់ជួបគ្នាគឺពិតជាមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់។ ចំណុចនេះគឺជាផ្នែកមួយ នៃដំណាក់កាលធ្វើផែនការ ហើយទាមទារឱ្យមានថវិកាត្រៀមទុកជាមុន។ អ្វីដែលល្អបំផុតនោះ ទីតាំងមិន ត្រូវស្ថិតនៅក្នុងសហគមន៍ដែលអ្នកចូលរួមរស់នៅនោះទេ ធ្វើដូច្នោះពួកគេនឹងមិនបានជួបមនុស្សដែលពួក គេស្គាល់ ហើយនឹងមានអារម្មណ៍មានជាសុភាពជាងមុនក្នុងការចែករំលែកបញ្ហាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ។ អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវទៅមើលកន្លែងមុនពេលធ្វើយេនឌ័រការហ្វេដើម្បីប្រាកដថាវាជាកន្លែងឯកជន មាន ជាសុវត្ថិភាព ហើយនឹងមិនមានការរំខាន ឬមានបញ្ហាសុវត្ថិភាពឡើយ។ ក្នុងករណីដែលមានសមាជិកមកពី សហគមន៍នៅជិតនោះ ឬអាចមានការគំរាមកំហែងទៅកាន់ក្រុម អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវបញ្ចប់ការប្រជុំភ្លាម ហើយផ្លាស់ទីទៅទីតាំងដែលល្អជាងនេះ។

៤.៤ ពេលវេលានៃកិច្ចប្រជុំ

យេនឌ័រការហ្វេជាធម្មតាធ្វើឡើងតែរយៈពេលពី ២ម៉ោង ទៅ ៣ម៉ោង ដែលផ្អែកទៅលើទំហំនៃអ្នកចូលរួម និង ការយល់ព្រមពីអ្នកចូលរួម។ ពេលវេលាជាក់លាក់នៃយេនឌ័រការហ្វេត្រូវបានកំណត់ដោយអ្នកចូលរួម ទៅ តាមពេលវេលាដែលគេអាចមកចូលរួមបាន។ ដោយយោងទៅលើតួនាទីយេនឌ័ររបស់ស្ត្រីដែលសង្គមកំណត់ ស្ត្រី អាចមានការលំបាកនៅក្នុងការស្វែងរកពេលវេលានៅក្នុងការចូលរួមជាមួយយេនឌ័រការហ្វេឱ្យបានជាប់លាប់ ដូចនេះពេលវេលាដែលកំណត់ដោយអ្នកចូលរួមត្រូវចាត់ជាអាទិភាព។

គម្លាតពីកិច្ចប្រជុំយេនឌ័រការហ្វេមួយ ទៅកិច្ចប្រជុំមួយទៀត គួរតែយ៉ាងហោចណាស់ ១ខែ ដែលអាចនឹងផ្តល់ ពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ដល់អ្នកចូលរួមនៅក្នុងការបន្តបញ្ជាក់ និងប្រើប្រាស់គោលគំនិត និងចំណេះដឹងដែល ទទួលបានពីយេនឌ័រការហ្វេនៅក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ និងការងារ។

៤.៥ ចំនួនវត្ត

ចំនួននៃយេនឌ័រការហ្វេត្រូឡើងយ៉ាងហោចណាស់ ៣ដង ក្នុងមួយឆ្នាំ។ នេះគឺជាចំនួនអប្បបរមានៃការប្រជុំ ដើម្បីធានាប្រសិទ្ធភាពរបស់យេនឌ័រការហ្វេ ដែលបង្កើតកន្លែងសម្រាប់អ្នកចូលរួមមានអារម្មណ៍គួរស្រាលជាមួយនឹងវិធីសាស្ត្រ ស្គាល់គ្នា និងមានអារម្មណ៍ជឿជាក់គ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចែករំលែករឿងរ៉ាវផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ។ ការដែលល្អបំផុត ក្រុមនីមួយៗអាចចូលរួមក្នុងការប្រជុំរហូតដល់ ៦ដង ជាមួយគ្នាក្នុងមួយឆ្នាំ។ នេះដោយសារតែបន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំបន្ថែមនីមួយៗ ការរៀនសូត្រ និងការរីកចម្រើនផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកចូលរួមនឹងមានការកើនឡើង។ បន្ទាប់ពីប្រជុំបាន ៥ ទៅ ៦ដង អ្នកចូលរួមអាចភ្ជាប់បទពិសោធន៍របស់ពួកគេទៅនឹងប្រព័ន្ធបញ្ហាយេនឌ័រ និងការរើសអើងយេនឌ័របាន។ នៅចុងបញ្ចប់នៃយេនឌ័រការហ្វេអ្នកចូលរួមត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងទទួលបាននូវការយល់ដឹងកាន់តែស៊ីជម្រៅអំពីផ្នត់គំនិតយេនឌ័រ និងរបៀបដែលផ្នត់គំនិតទាំងនេះមានឥទ្ធិពលលើបទដ្ឋានវប្បធម៌ និងទំនាក់ទំនងអំណាច ដែលគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ពួកគេក្នុងការវិភាគស្ថានភាពជាក់លាក់។ ពួកគេនឹងអាចកំណត់សកម្មភាពដែលខ្លួនអាចអនុវត្តបាន ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហា និងជំរុញឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរ។

តាមរយៈលទ្ធផលកន្លងទៅនៃយេនឌ័រការហ្វេ វាមិនត្រឹមតែជាកន្លែងសុវត្ថិភាពសម្រាប់ស្ត្រីក្នុងការស្វែងយល់ពីបញ្ហាយេនឌ័រប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាបានបង្កើតឱ្យស្ត្រីមានទំនុកចិត្ត និងផ្តល់អំណាចដល់ស្ត្រីក្នុងការនិយាយឡើង និងក្លាយជាភ្នាក់ងារនៃការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ ជាពិសេសស្ត្រីដែលរស់នៅក្នុងតំបន់ជនបទដែលតូនាទី និងគោលគំនិតយេនឌ័រម្រង់ត្រូវបានគេលើកមកពិភាក្សា និងដោះស្រាយណាស់។ យេនឌ័រការហ្វេ គឺជាចលនាដែលបំបែកភាពស្ងៀមស្ងាត់ និងជាធាតុផ្សំក្នុងការផ្លាស់ប្តូរសង្គម។ យើងសង្ឃឹមថា បន្ទាប់ពីយេនឌ័រការហ្វេដែលត្រូវបានរៀបចំជាបន្តបន្ទាប់មក អ្នកចូលរួមនឹងបន្តការប្រជុំរបស់ពួកគេដោយខ្លួនឯង។

ខាងក្រោមនេះជាអ្វីដែលអ្នកសម្របសម្រួលបានកត់សម្គាល់ក្នុងកំណត់ហេតុរបស់ពួកគេនៅអំឡុងពេលកិច្ចពិភាក្សាយេនឌ័រការហ្វេអំពីទស្សនៈរបស់អ្នកចូលរួម៖

“ ខ្ញុំបានដឹងអំពីការបៀតបៀនផ្លូវភេទនៅកន្លែងធ្វើការ តាមរយៈយេនឌ័រការហ្វេ។ ថ្ងៃមួយ មានមិត្តរួមការងារជាស្ត្រីរបស់ខ្ញុំម្នាក់បានស្លៀកសម្លៀកបំពាក់បញ្ចេញសាច់ទៅធ្វើការ ហើយមានមិត្តរួមការងារជាបុរសម្នាក់បានប្រើពាក្យសម្តីបៀតបៀនទៅលើនាង។ ខ្ញុំឈរនៅក្បែរនាង ហើយខ្ញុំបានប្រាប់ទៅបុរសនោះថា ពាក្យសម្តីរបស់គាត់មិនមែនជាការលេងសើចនោះទេ ប៉ុន្តែវាគឺជាការបៀតបៀនផ្លូវភេទ ហើយប្រសិនបើគាត់នៅតែបន្តប្រើពាក្យបែបនេះ គាត់នឹងត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ដែលមានចែងក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍សប្បាយចិត្តបន្ទាប់ពីបានប្រាប់ទៅគាត់ចំពោះមុខ។ យើងមិនដឹងថាមានស្ត្រីប៉ុន្មាននាក់ដែលទទួលរងការបៀតបៀនតាមរយៈពាក្យសម្តីបែបនេះ ហើយពួកគេមិនអាចឆ្លើយតប ឬចែករំលែកទៅកាន់អ្នកដទៃបានទេ។ យើងមិនអាចនៅស្ងៀមពេលជួបនឹងការបៀតបៀននោះទេ។ ” — ស្ត្រីវ័យក្មេងមកពីទីក្រុងភ្នំពេញ។

៤.៦ ការកំណត់ និងរៀបចំប្រធានបទ

ធាតុផ្សំសំខាន់នៃយេនឌ័រកាហ្វេ គឺថាការប្រជុំនីមួយៗនិយាយអំពីប្រធានបទសំខាន់មួយ ដែលប្រធានបទនោះមានសារៈសំខាន់ចំពោះអ្នកចូលរួម។

👉 ខាងក្រោមគឺជាឧទាហរណ៍មួយចំនួននៃប្រធានបទគំរូដែលអ្នកសម្របសម្រួលអាចធ្វើការពិចារណា និងដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងបរិបទផ្សេងៗទៅតាមតម្រូវការ៖

- អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ
- ច្បាប់ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តិដែលមានស្រាប់ និងសេវាដែលគាំទ្រ និងការពារស្ត្រី
- សមភាពយេនឌ័រ
- តួនាទីយេនឌ័រ
- ការពង្រឹងភាពអង់អាច
- បិតាធិបតេយ្យ
- សិទ្ធិផ្លូវភេទ និងសិទ្ធិសុខភាពបន្តពូជ
- អន្តរប្រសព្វ
- ការរើសអើង និងសិទ្ធិជនមានពិការភាព និងអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា
- ការបៀតបៀនផ្លូវភេទ និង
- ការរៀបការវ័យក្មេង...។

វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការដែលអ្នកសម្របសម្រួលបានរៀបចំខ្លួនឱ្យបានរួចរាល់ដើម្បីពិភាក្សាអំពីប្រធានបទដែលបានជ្រើសរើសទុកមុន។ នៅមុនពេលប្រជុំ អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវប្រមូលព័ត៌មាន និងបង្កើតកម្រងសំណួរសម្រាប់ការឆ្លុះបញ្ចាំង។ ឧទាហរណ៍ អ្នកសម្របសម្រួលអាច៖

- ស្វែងរកសាច់រឿង និងករណីសិក្សាទាក់ទងទៅនឹងប្រធានបទដែលបានជ្រើសរើស។ វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការមានឧទាហរណ៍ខ្លះនៃរឿងរ៉ាវផ្ទាល់ខ្លួនរបស់មនុស្សដែលទាក់ទងនឹងប្រធានបទ ពីព្រោះយេនឌ័រកាហ្វេសំខាន់គឺនិយាយអំពីបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួន។ ឧទាហរណ៍៖ អ្នកសម្របសម្រួលអាចចែករំលែករឿងអនាមិកមួយ ដើម្បីលើកទឹកចិត្តអ្នកចូលរួមឱ្យបើកចំហរ និងនិយាយអំពីបញ្ហានោះ។ នៅពេលចែករំលែកតាមរបៀបទូទៅនេះ អ្នកចូលរួមមិនចាំបាច់និយាយអំពីបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួនទេ ប្រសិនបើពួកគេមិនទាន់បានត្រៀមខ្លួនរួចរាល់។
- ស្វែងរកព័ត៌មានអំពីច្បាប់ឬគោលនយោបាយណាមួយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងប្រធានបទ។ ឧទាហរណ៍៖ ក្នុងអំឡុងពេលប្រជុំមួយ នៅពេលដែលមានករណីអំពើហិង្សាលើស្ត្រី និងក្មេងស្រីបានលើកឡើង អ្នកសម្របសម្រួលអាចសួរអ្នកចូលរួមដោយផ្ទាល់ថា តើពួកគេដឹងពីគោលនយោបាយឬច្បាប់ណាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើហិង្សាលើស្ត្រី និងក្មេងស្រី ដែរឬទេ។ បើមិនមានអ្នកណាដឹងទេ វាក៏គួរតែជាប្រធានបទសម្រាប់ការពិភាក្សានៅក្នុងយេនឌ័រកាហ្វេបន្ទាប់។

កិច្ចប្រជុំលើកទីមួយ

ប្រធានបទទីមួយនឹងត្រូវកំណត់ដោយអ្នកសម្របសម្រួលជាមុន។ វាអាចជួយណែនាំបញ្ហាដែលកំពុងកើតឡើងនៅក្នុងសង្គមដូចជា៖ ការរៀបការទាំងនៅវ័យក្មេង ការរើសអើងផ្នែកលើអត្តសញ្ញាណយេនឌ័រ និងអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ។ ក៏ប៉ុន្តែ នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំលើកដំបូងនេះ យើងមិនលើកទឹកចិត្តឱ្យនិយាយអំពី ប្រធានបទយេនឌ័រភ្លាមតែម្តងទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ កិច្ចប្រជុំដំបូង អាចជួយឱ្យអ្នកចូលរួម និងអ្នកសម្របសម្រួលស្គាល់គ្នា និងបង្កើតទំនាក់ទំនង និងទំនុកចិត្តល្អរវាងគ្នានឹងគ្នានៅក្នុងវេទិកាពិភាក្សានេះ។ វាសំខាន់ណាស់ដែលអ្នកសម្របសម្រួលស្គាល់អ្នកចូលរួមបានច្បាស់លាស់។ អ្នកសម្របសម្រួលក៏ត្រូវដឹងអំពីស្ថានភាពរបស់អ្នកចូលរួមផងដែរ ហើយតើមានបញ្ហាអ្វីខ្លះដែលកំពុងកើតឡើងនៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។ ប្រធានបទទីមួយអាចមានលក្ខណៈទូលំទូលាយបន្តិច ដែលស្រ្តីវ័យក្មេងកំពុងជួបប្រទះ ដរាបណាវាស្របទៅនឹងគោលដៅរបស់យេនឌ័រកាហ្វេ។

កិច្ចប្រជុំលើកទីពីរ និងកិច្ចប្រជុំបន្តបន្ទាប់ទៀត

នៅចុងបញ្ចប់នៃកិច្ចប្រជុំនីមួយៗ អ្នកសម្របសម្រួលគួរបញ្ចប់ និងសង្ខេបនូវអ្វីដែលបានពិភាក្សា ជាការយល់ដឹង និងការឆ្លុះបញ្ចាំងយ៉ាងសំខាន់ ក្នុងចំណោមអ្នកចូលរួមទាំងអស់។ បន្ទាប់មក អ្នកសម្របសម្រួលគួរពិភាក្សាអំពីគំនិតផ្សេងៗសម្រាប់ប្រធានបទបន្ទាប់ជាមួយក្រុម ហើយធ្វើការសម្រេចចិត្តរួមគ្នា។ វាក៏អាចអាស្រ័យលើវឌ្ឍនភាពដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំផងដែរ។ ពេលខ្លះ ក្រុមទាំងមូលអាចមិនបញ្ចប់ការពិភាក្សាអំពីប្រធានបទដែលបានរៀបចំ ហើយប្រហែលជាចង់បន្តពិភាក្សាអំពីប្រធានបទដដែលនោះនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំបន្ទាប់ក៏ថាបាន។ ជួនកាលទៀត ប្រធានបទមួយ អាចត្រូវចំណាយពេលប្រជុំបីដង ដើម្បីឱ្យការពិភាក្សាបានត្រឹមត្រូវ និងច្បាស់លាស់។ ប្រសិនបើក្រុមយល់ថាពួកគេបានបញ្ចប់ប្រធានបទនោះហើយ ពួកគេអាចស្នើ (និងយល់ព្រម) លើប្រធានបទសម្រាប់កិច្ចប្រជុំបន្ទាប់។

៤.៧ ការបង្កើតកម្រងសំណួរដើម្បីធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំង

ដើម្បីសម្របសម្រួលការជជែកនៅក្នុងយេនឌ័រកាហ្វេឱ្យមានភាពរលូន អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យរៀបចំកម្រងសំណួរទាក់ទងនឹងប្រធានបទដែលបានជ្រើសរើសទុកជាមុន។ សំណួរទាំងនេះនឹងជួយជំរុញឱ្យមានការចែករំលែកបទពិសោធន៍ និងការពិភាក្សា។ សំណួរបីប្រភេទផ្សេងគ្នាអាចជា៖

ក. សំណួរដើម្បីជំរុញឱ្យអ្នកចូលរួមនិយាយ

ជាដំបូង សំណួរគួរតែជាសំណួររើកដើម្បីផ្តល់ឱកាសដល់អ្នកចូលរួមប្រាប់រឿងដែលពួកគេចង់ធ្វើការចែករំលែក។ ប្រសិនបើមើលទៅដូចជាមានការលំបាកសម្រាប់អ្នកចូលរួមក្នុងការនិយាយចេញមក អ្នកសម្របសម្រួលអាចធ្វើការចែករំលែកជាមុនសិន។ គាត់អាចធ្វើការចែករំលែកអំពីបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ ឬលើកអំពីករណីសិក្សាណាមួយ ប៉ុន្តែត្រូវចាំថាវាជាការនិយាយចេញពីទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់។ ជាទូទៅ អ្នកចូលរួមនឹងចាប់ផ្តើមនិយាយអំពីប្រធានបទមួយក្នុងន័យទូទៅ អ្នកសម្របសម្រួលគួរសួរសំណួរប្រដេញ

ដើម្បីជំរុញពួកគេឱ្យប្រាប់អំពីបទពិសោធន៍ និងទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ ឬបទពិសោធន៍ណាមួយរបស់ស្ត្រីផ្សេងទៀតដែលពួកគេស្គាល់បានជួបប្រទះ។

ខ. សំណួរដើម្បីវិភាគស្ថានភាព និងភ្ជាប់ទៅនឹងបញ្ហាយេនឌ័រ

សំណួរនោះគួរតែនាំអ្នកចូលរួមឱ្យគិតអំពីមូលហេតុជាមូលដ្ឋាន។ សំណួរសំខាន់មួយគឺ៖ ហេតុអ្វី? ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សប្រព្រឹត្តបែបនោះ? ហេតុអ្វីបានជាពួកគេគិតថាវាត្រឹមត្រូវ ឬខុស? តើអ្នកគិតថា អាកប្បកិរិយាបែបនេះយុត្តិធម៌ចំពោះស្ត្រី និងក្មេងស្រីដែរឬទេ?

គ. សំណួរដើម្បីបង្កើតសកម្មភាព

ធាតុសំខាន់មួយនៅក្នុងយេនឌ័រ គឺការចែករំលែកបទពិសោធន៍ និងស្វែងយល់ពីស្ថានភាព ប៉ុន្តែអ្វីដែលសំខាន់បំផុតនោះ គឺត្រូវកំណត់នូវអ្វីដែលយើងអាចធ្វើបានដើម្បីបង្កើតឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរជាវិជ្ជមាន និងជាពិសេសការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាលើស្ត្រី និងក្មេងស្រី។ សំណួរទាំងនោះគួរតែធ្វើឱ្យអ្នកចូលរួមអាចកំណត់សកម្មភាពជាក់ស្តែងផ្សេងៗដែលពួកគេអាចធ្វើបាននៅក្នុងជីវិតរស់នៅប្រចាំថ្ងៃរបស់ពួកគេ។ តើចង់ឱ្យស្ថានភាពនោះនៅដដែលទេ? តើចង់ផ្លាស់ប្តូរទេ? តើអាចធ្វើអ្វីដោយខ្លួនឯង ឬជាមួយអ្នកដទៃ ដើម្បីធ្វើឱ្យស្ថានភាពណាកាន់តែប្រសើរឡើងទេ? តើអាចធ្វើអ្វីខ្លះដើម្បីឱ្យវាកើតឡើង ឬ ដោះស្រាយបញ្ហានេះបាន?

សំណួររបស់អ្នកសម្របសម្រួលនឹងជួយអ្នកចូលរួមក្នុងការកំណត់ និងស្វែងយល់អំពីវិសមភាពយេនឌ័រនៅក្នុងសង្គម។ ដូច្នេះ អ្នកសម្របសម្រួលគួរតែចងចាំបញ្ហាខាងក្រោមនៅពេលណែនាំការពិភាក្សា៖

- តម្រូវការ តួនាទី និងផលប្រយោជន៍ផ្សេងៗគ្នារបស់ស្ត្រី និងបុរសនៅក្នុងសហគមន៍
- ទំនាក់ទំនងរវាងស្ត្រី និងបុរស ទាក់ទងនឹងការទទួលបាន និងការគ្រប់គ្រងធនធាន និងសេវាកម្ម
- វិសមភាពអំណាចរវាងបុរស និងស្ត្រីអាចប៉ះពាល់សិទ្ធិស្ត្រី និងគាំទ្រអំពើហិង្សាតាមរយៈការបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការប្រើប្រាស់អំពើហិង្សា
- ឧបសគ្គខាងផ្នែកសង្គម វប្បធម៌ និងរចនាសម្ព័ន្ធ និងឱកាសសម្រាប់ស្ត្រី និងបុរស។

៥. វិធីសាស្ត្រសម្របសម្រួលបែបហ្វេមីនីស្ត

ដើម្បីចាប់ផ្តើមយេនឌ័រការហ្វេមីនីស្ត និងដើម្បីឱ្យការប្រជុំទទួលបានជោគជ័យ អាកប្បកិរិយា និងជំនាញផ្សេងៗដ៏ប៉ិនប្រសប់របស់អ្នកសម្របសម្រួលគឺពិតជាមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់។ ជំហានបន្ទាប់នេះនឹងសង្ខេបអំពីចំណុចសំខាន់ៗរបស់អ្នកសម្របសម្រួលបែបហ្វេមីនីស្ត ដែលនឹងអាចមានប្រយោជន៍សម្រាប់ការជ្រើសរើស ការបណ្តុះបណ្តាល និងការណែនាំ។ មុនពេលចាប់ផ្តើម អ្នកសម្របសម្រួលទាំងអស់ត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យចូលរួមក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលកសាងសមត្ថភាពស្តីអំពីយេនឌ័រ អំពើហិង្សា ការរើសអើង ការទំនាក់ទំនងប្រកបដោយបរិយាបន្ន និងឱកាសផ្សេងទៀតសម្រាប់ការរៀនសូត្រដែលមានប្រយោជន៍សម្រាប់ការ

ចូលរួមរបស់ស្ត្រីក្នុងការពិភាក្សាប្រកបដោយផ្លែផ្កានៅក្នុងកិច្ចពិភាក្សាយេនឌ័រកាលៀទៀត។ អ្នកសម្របសម្រួលកិច្ចពិភាក្សាយេនឌ័រកាលៀទៀត៖

❖ **រៀបចំខ្លួនឱ្យបានរួចជាស្រេច ហើយជឿជាក់លើខ្លួនឯង**

អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវរៀបចំទុកជាមុនអំពីប្រធានបទដែលចង់ពិភាក្សា ហើយក៏ត្រូវមានចំណេះដឹងបន្ថែមលើប្រធានបទនោះផងដែរ។ នេះមិនមែនមានន័យថា អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវតែដឹងរាល់អ្វីៗទាំងអស់នោះទេ ប៉ុន្តែគាត់ត្រូវតែជឿថា មនុស្សគ្រប់រូបមានចំណេះដឹងដែលមនុស្សផ្សេងទៀតអាចរៀនសូត្រពីគ្នាបានទៅវិញទៅមក ធ្វើដូច្នោះការប្រជុំគឺជាដំណើរការនៃការរៀនសូត្រ។

❖ **លើកទឹកចិត្តឱ្យមានការពិភាក្សា**

ទោះបីជាអ្នកសម្របសម្រួលមានចំណេះដឹងជាក់លាក់ទាក់ទងទៅនឹងយេនឌ័រក៏ដោយ អ្នកសម្របសម្រួល គួរតែទប់សិនមុននឹងធ្វើការឆ្លើយតបដោយផ្ទាល់ទៅនឹងសំណួរនោះទេ។ នៅពេលដែលមានសំណួរលើកឡើងវាជាការសំខាន់ណាស់ក្នុងការផ្តល់សំណួរនោះត្រឡប់ទៅឱ្យក្រុមដើម្បីធ្វើការពិភាក្សាវិញ។ បំបែកសំណួរទៅជាសំណួរតូចៗ ដើម្បីដឹកនាំការគិត និងការវិភាគរបស់អ្នកចូលរួម។

❖ **កុំធ្វើការវិនិច្ឆ័យ**

នៅក្នុងយេនឌ័រកាលៀទៀត ភាពស្មើគ្នាមានសារៈសំខាន់ណាស់។ អ្នកចូលរួមគ្រប់រូបមានគុណតម្លៃ ហើយអ្វីដែលពួកគេនិយាយគឺសំខាន់។ យកបញ្ហា សំណួរ ការសង្កេត ត្រឡប់មកដាក់ក្នុងក្រុមវិញដើម្បីធ្វើការពិភាក្សា ប៉ុន្តែកុំធ្វើការវិនិច្ឆ័យអំពីតើវាត្រូវ ឬខុស។ វាក៏សំខាន់ផងដែរក្នុងការធ្វើឱ្យប្រាកដថាអ្នកចូលរួមមិនវិនិច្ឆ័យគ្នាទៅវិញទៅមក។ មនុស្សគ្រប់រូបត្រូវតែមានតម្លៃស្មើគ្នា។

❖ **ផ្តល់ឱកាសដល់អ្នកចូលរួមគ្រប់គ្នា**

អ្នកចូលរួមគ្រប់រូបគួរតែមានឱកាសក្នុងការនិយាយ ទោះបីជាពួកគេមានការរៀនខ្មាសក៏ដោយ។
 ឧទាហរណ៍៖ ប្រសិនបើអ្នកចូលរួមនិយាយថា “ខ្ញុំយល់ស្របនឹងអ្វីដែលបាននិយាយ” បន្ទាប់មកត្រូវជំរុញពួកគេឱ្យនិយាយបន្ថែមទៀតអំពីបញ្ហានោះ។ ត្រូវសួរសំណួរដូចជា៖ តើអ្នកយល់ស្របជាមួយអ្វី? ប្រាប់យើងបន្ថែមអំពីគំនិតរបស់អ្នកបានទេ? តើបទពិសោធន៍របស់អ្នកដូចម្តេចដែរ?

❖ **លើកទឹកចិត្តអ្នកដែលនៅស្ងៀមឱ្យនិយាយ**

ឱ្យអ្នកដែលនិយាយច្រើនទុកកន្លែងសម្រាប់អ្នកដទៃផង។ ស្នើឱ្យមានការសហការសម្របសម្រួលចេញពីក្នុងក្រុម!

❖ **មានការយល់ដឹងល្អអំពីទិដ្ឋភាព និងបញ្ហាយេនឌ័រ**

ដើម្បីអាចធ្វើការណែនាំអ្នកចូលរួមឱ្យផ្សារភ្ជាប់បទពិសោធន៍របស់ពួកគេទៅនឹងបញ្ហាដែលទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ និងមូលហេតុឫសគល់របស់ពួកគេ ដូចជាផ្នត់គំនិតយេនឌ័រ តួនាទីយេនឌ័រ និងការបែងចែកការងារបទដ្ឋានវប្បធម៌ និងទំនាក់ទំនងអំណាច - អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវតែមានចំណេះដឹងអំពីបញ្ហាទាំងនេះ។

❖ **ត្រូវរៀបចំឱ្យបានល្អអំពីប្រធានបទ**

ដោយសារតម្រូវការរបស់ក្រុមកំពុងតែរីកធំឡើង ការប្រជុំខ្លះអាចមានការផ្ដោតលើប្រធានបទដែលអ្នកសម្របសម្រួលមិនសូវស្គាល់ច្បាស់។ ក្នុងករណីនេះ អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវប្រមូលព័ត៌មាន និងសិក្សាអំពីប្រធានបទឱ្យបានច្រើន។

❖ **ត្រូវមានភាពបត់បែន**

តម្រូវការរបស់ក្រុមត្រូវជារឿងអាទិភាព។ បើទោះបីជាមានសេចក្ដីណែនាំ និងមានផែនការវគ្គជាឧទាហរណ៍ក៏ដោយ ពេលខ្លះអ្នកសម្របសម្រួលត្រូវផ្លាស់ប្តូរផែនការទៅតាមអ្វីដែលកំពុងតែកើតមានឡើងនៅក្នុងក្រុម។ ទទួលយកនូវអ្វីដែលក្រុមត្រូវការ ហើយរៀបចំប្រធានបទ និងកម្រងសំណួរទៅតាមនោះ។ ទោះបីជាមានប្រធានបទដែលមិននឹកស្មានដល់កើតឡើងក៏ដោយ ត្រូវមានភាពបត់បែនក្នុងការផ្លាស់ប្តូរទៅរកប្រធានបទនេះ ប្រសិនបើវាមានសារៈសំខាន់ចំពោះអ្នកចូលរួម។ ប្រសិនបើប្រធានបទនោះវាថ្មីពេកសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល គាត់អាចយកវាមកកាន់កាប់វិញបាន ដើម្បីរកមើលថាតើពួកគេចង់រៀនអំពីអ្វី ហើយរៀបចំព័ត៌មានបន្ថែមអំពីរឿងនេះសម្រាប់វគ្គក្រោយ។

❖ **ផ្ដោតសំខាន់ទៅលើអំណាចខាងក្នុង**

ត្រូវមានឆន្ទៈក្នុងការពង្រឹងអំណាចជាមួយរបស់អ្នកឱ្យកាន់តែស៊ីជម្រៅនៅក្នុងខ្លួន ហើយមិនបំពាន “អំណាចលប់លើ” ក្នុងនាមជាអ្នកសម្របសម្រួល ហើយត្រូវនិយាយដោយគ្លាហានប្រឆាំងនឹងភាពអយុត្តិធម៌ដែលកើតឡើង។ ត្រៀមខ្លួនឱ្យបានរួចរាល់ដើម្បីទប់អារម្មណ៍ពិបាក ធ្វើការចិញ្ចឹមដោយមានការបញ្ចូលសារសម្រាប់ក្រុមគោលដៅយកទៅឆ្លុះបញ្ចាំង ... បញ្ចប់ដោយកំណត់ចំណាំខ្ពស់!

❖ **ធ្វើការកោតសរសើរ និងជំហានបន្ទាប់**

ទុកឱកាសឱ្យអ្នកចូលរួមចែករំលែកគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេអំពីយេនឌ័រកាហ្វេ និងបង្កើតជាគំនិតអំពីអ្វីដែលពួកគេចង់ពិភាក្សានៅវគ្គបន្ទាប់។ ពេលវេលាប្រជុំ វេទិកានៃកិច្ចប្រជុំ និងប្រធានបទ នឹងត្រូវសម្រេច និងយល់ព្រមដោយអ្នកចូលរួម។ ជាចុងក្រោយ អបអរសាទរ និងកោតសរសើរចំពោះការចូលរួមរបស់ពួកគាត់។

៦. ការសម្របសម្រួលយេនឌ័រកាហ្វេតាមប្រព័ន្ធអនឡាញ

នៅក្នុងអំឡុងឆ្នាំ២០២០ អង្គការ GADC បានកែសម្រួលយេនឌ័រកាហ្វេទៅជាទម្រង់តាមប្រព័ន្ធអនឡាញ។ ការមានកន្លែងដើម្បីពិភាក្សា ចែករំលែកបញ្ហា និងដំណោះស្រាយក្នុងអំឡុងពេលការភ្ញាក់ផ្អើលជំងឺកូវីដ-១៩ គឺពិតជាមានការលំបាកខ្លាំងណាស់សម្រាប់ស្ត្រី ជាពិសេសអ្នកដែលរស់នៅតាមសហគមន៍ជនបទ។

ជំងឺកូវីដ-១៩ បានរឹតត្បិតពេលវេលាបន្ថែមទៀតទៅលើស្ត្រី និងក្មេងស្រីដោយសារតែពួកគេត្រូវបានសង្កមដាក់ទំនួលខុសត្រូវលើការងារថែទាំដែលមិនមានប្រាក់កម្រៃកាន់តែច្រើនជាងមុនលើកិច្ចការងារផ្ទះ បើធៀបទៅនឹងបុរស និងក្មេងប្រុស។ អង្គការ GADC បានឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់ស្ត្រី ដោយកែសម្រួលយេនឌ័រកាហ្វេទៅជាសកម្មភាពតាមប្រព័ន្ធអនឡាញ។

វេទិកាអនឡាញដែលត្រូវបានជ្រើសរើសសម្រាប់ស្ត្រី គួរតែជាកម្មវិធីបណ្តាញសង្គមមួយដែលអ្នកចូលរួមបានស្គាល់រួចមកហើយដូចជា កម្មវិធីអេប ហ្វេសប៊ុក (Facebook) មេសសិនដើ (Messenger) ឡាយ (Line) តេលេក្រាម (Telegram) ហ្សូម (Zoom) ស្កែប (Skype) ម៉ាយក្រូសូហ្វ ធីម (Microsoft Teams) ជាដើម។ វាអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកចូលរួមងាយស្រួលចូលប្រើ និង/ឬ ប្រើប្រាស់កម្មវិធី និងដើម្បីធានាថាពួកគេមានអារម្មណ៍កាន់តែមានទំនុកចិត្ត និងជាសុភាព។ ក្នុងពេលកិច្ចប្រជុំលើកដំបូង អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវពិភាក្សាអំពីសុវត្ថិភាពអនឡាញ (Cyber Safety) ដើម្បីធានាថាអ្នកចូលរួមដឹងអំពីបញ្ហានានាទាក់ទងទៅនឹងសុវត្ថិភាពអនឡាញ និងវិធីការពារឯកជនភាពរបស់ពួកគេ (ការប្រើប្រាស់សារជាសំឡេង/វីដេអូ ប្រសិនបើមានការសរសេរសារក្នុងប្រអប់ជជែក ត្រូវប្រាកដថាសារទាំងនោះនឹងត្រូវបានលុបចេញវិញនៅពេលក្រោយ ។ល។) ។

ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់ចែករំលែកថា ពួកគេ ឬអ្នកក្នុងសហគមន៍ដែលពួកគេស្គាល់ដទៃទៀតកំពុងជួបប្រទះអំពើហិង្សា នៅក្នុងយេនឌ័រការហ្វេដែលរៀបចំឡើងតាមប្រព័ន្ធអនឡាញនឹងមានភាពស្មុគស្មាញជាងមុនទាក់ទងនឹងការធានាអំពីការបញ្ជូនអ្នកទាំងនោះទៅរកភ្នាក់ងារដែលនៅជិត។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវតែមានបញ្ជីអ្នកផ្តល់សេវាដែលនៅជិតបំផុត (ឬលេខទូរស័ព្ទទាន់ហេតុការណ៍) ហើយអាចស្នើសុំឱ្យអ្នកចូលរួមបន្តនៅក្នុងកម្មវិធី បន្ទាប់ពីក្រុមទាំងមូលបានចាកចេញ។ នៅក្នុងពេលដែលមានតែពីរនាក់បែបនេះ អ្នកសម្របសម្រួលអាចផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកអារម្មណ៍ បញ្ជាក់ពីបទពិសោធន៍របស់ពួកគេ និងទាមទារឱ្យមានការផ្តល់ព័ត៌មានអំពីការគាំទ្រផ្សេងៗទៀត។

៧. គោលការណ៍ និងក្រមសីលធម៌របស់អ្នកសម្របសម្រួល


៧.១ ទំនួលខុសត្រូវផ្នែកសីលធម៌

យេនឌ័រការហ្វេ គឺនិយាយអំពីបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ហើយជាធម្មតា មានប្រធានបទខ្លះដែលស្ត្រីមិនធ្លាប់បាននិយាយជាមួយអ្នកដទៃ។ វាជាការសំខាន់ណាស់ដែលត្រូវប្រាកដថាអ្នកចូលរួមមានអារម្មណ៍ជាសុភាពសុវត្ថិភាព ការគោរព និងមិនមានការរើសអើងលើអ្នកមានអត្តសញ្ញាណយេនឌ័រណាមួយទាំងអស់។ អ្នកចូលរួមមិនត្រូវទទួលរងសម្ពាធណាមួយដើម្បីចូលរួមក្នុងការពិភាក្សានោះទេ។ ការចូលរួមគឺត្រូវតែធ្វើឡើងដោយការស្ម័គ្រចិត្ត។ អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវធានាថាអ្នកចូលរួមមកពីក្រុមផ្សេងគ្នា អាចមានស្ថានភាពផ្សេងគ្នា ហើយត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកចូលរួមបោះឆ្នោតជ្រើសរើសពេលវេលា និងកាលបរិច្ឆេទដែលល្អបំផុតសម្រាប់ពួកគេដើម្បីជួបគ្នាគឺជាអាទិភាពមួយ ដើម្បីឱ្យប្រាកដថាពួកគេអាចចូលរួមបាន ហើយមិនខកខានការប្រជុំណាមួយដោយសារតែសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ ឬកាលវិភាគដ៏មមាញឹករបស់ពួកគេនោះទេ។


៧.២ ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មានរសើប


ក្នុងអំឡុងពេលកិច្ចប្រជុំយេនឌ័រការហ្វេ ប្រធានបទខ្លះអាចធ្វើឱ្យអ្នកចូលរួមមានភាពងាយរងឥទ្ធិពលផ្នែក អារម្មណ៍ ឬមានការប៉ះទង្គិចផ្លូវចិត្ត ក្នុងករណីដែលមានអ្នកចូលរួម ចែករំលែកថាពួកគេកំពុងជួបប្រទះអំពើ ហិង្សា ឬមានហានិភ័យខ្ពស់ថាពួកគេនឹងទទួលរងអំពើហិង្សា អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន និងមាននីតិ វិធីច្បាស់លាស់សម្រាប់ការជជែកពិភាក្សា រួមទាំងការបញ្ជូន ឬផ្តល់ជំនួយ។

ដើម្បីការពារសុវត្ថិភាព និងសុខុមាលភាពរបស់ពួកគេ អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវត្រៀមខ្លួនជាមុន ដោយណែនាំ ពួកគេទៅកាន់ស្ថាប័ន ឬភ្នាក់ងារដែលនៅជិតបំផុត ហើយអាចផ្តល់ជំនួយបានភ្លាមៗ។ មុនពេលធ្វើការបញ្ជូន ឬរាយការណ៍ យើងត្រូវសុំការយល់ព្រមពីសាមីខ្លួនជាមុន។ ទោះជាយ៉ាងណា អ្នកសម្របសម្រួលគួរតែស្គាល់ និងយល់អំពីក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ សម្រាប់ករណីដែលចាំបាច់ត្រូវធ្វើការរាយការណ៍តាមផ្លូវច្បាប់។ ថ្លៃដំណើរទៅ កាន់សេវាបន្ទាន់ និងថ្លៃសេវាផ្សេងៗដែលទាក់ទងនឹងការផ្តល់ជំនួយទាំងនេះ គួរតែត្រូវបានបញ្ចូលក្នុងថវិកា គម្រោងជាមុនផងដែរ។

 **ស្ថាប័ន ឬភ្នាក់ងារមួយចំនួនដែលផ្តល់ជំនួយបន្ទាន់៖**

- នគរបាល៖ ១១៧
- នាយកដ្ឋានប្រឆាំងការជួញដូរមនុស្ស និងការពារអនីតិជនក្រសួងមហាផ្ទៃ៖ ១២៨៨
- រថយន្តសង្គ្រោះបន្ទាន់ ឬជំនួយសុខាភិបាល៖ ១១៩
- បណ្តាញទូរសព្ទជំនួយ និងពិគ្រោះយោបល់៖ ១២៨០
- ក្រសួងកិច្ចការនារី៖ ០៩៣៧៧៧៩០០ ឬ ០៨៥៧៧៧៩០០
- ការគាំទ្រផ្នែកផ្លូវចិត្ត និងសង្គម៖ ០១៧២២២៣៧២

 **សម្គាល់៖** បណ្តាញទំនាក់ទំនងអាចនឹងមានការផ្លាស់ប្តូរទៅតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង។

 **យេនឌ័រការហ្វេ** គឺជាការពិភាក្សាសម្ងាត់មួយ ដែលអ្នកចូលរួមត្រូវបានស្នើសុំឱ្យរក្សារឿងរ៉ាវផ្ទាល់ខ្លួន ដែលពួកគេបានពិភាក្សាក្នុងការប្រជុំសម្រាប់តែខ្លួនឯង ដោយមិនត្រូវផ្សព្វផ្សាយរឿងរ៉ាវទាំងនោះទៅអ្នក ដទៃទៀតក្នុងសហគមន៍នោះទេ។ គោលការណ៍នេះធ្វើឡើងដើម្បីផ្តល់ការគោរពដល់បុគ្គលម្នាក់ៗ និង ជៀសវាងការបង្កើតភាពមិនទុកចិត្តក្នុងចំណោមក្រុមស្ត្រី ឬអាចឈានទៅការបង្កគ្រោះថ្នាក់ដោយផ្ទាល់ ក៏មាន។

៧.៣ កិច្ចការពារសុវត្ថិភាពកុមារ

កិច្ចការពារសុវត្ថិភាពកុមារ គឺការធានាឱ្យកុមារគ្រប់រូបមានសុវត្ថិភាពពីគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗ ដែលអាចបង្កឡើង ដោយអ្នកសម្របសម្រួលទាំងចេតនា ឬអចេតនា។ អ្នកសម្របសម្រួលមានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការធានា

ឱ្យមានកន្លែងសុវត្ថិភាព និងគួរឱ្យគោរពសម្រាប់អ្នកចូលរួមទាំងអស់ រួមទាំងកុមារដែលអាចមានវត្តមាន សូម្បីតែក្នុងអំឡុងពេលពិភាក្សាដែលផ្ដោតលើមនុស្សពេញវ័យក៏ដោយ។ កិច្ចការពារសុវត្ថិភាពកុមារអាចជួយអ្នកសម្របសម្រួលក្នុងការទទួលស្គាល់ និងការពារហានិភ័យដែលអាចកើតមាន តាមរយៈការប្រព្រឹត្តិអាកប្បកិរិយាសមរម្យជាគំរូភាព និងការឆ្លើយតបដោយការទទួលខុសត្រូវចំពោះក្តីកង្វល់ទាំងឡាយ។ វាក៏រួមចំណែកបង្កើនជំនឿទុកចិត្ត ធានាការអនុលោមតាមច្បាប់ និងការអនុវត្តក្រមសីលធម៌ ព្រមទាំងពង្រឹងសុចរិតភាពនៃដំណើរការកិច្ចពិភាក្សាទាំងមូល។

❖ **បង្កើនចំណេះដឹងអំពីកិច្ចការពារសុវត្ថិភាពកុមារ**

អ្នកសម្របសម្រួលគួរតែស្វែងយល់ឱ្យបានច្បាស់លាស់អំពីការពារសុវត្ថិភាពកុមារ ពីព្រោះក្នុងនាមជាអ្នកសម្របសម្រួល គឺមិនមែនត្រឹមតែជាអ្នកដឹកនាំការពិភាក្សាប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែគឺជាអ្នកផ្តល់គំរូភាពនៃឥរិយាបថ និងអាកប្បកិរិយាទៅកាន់មនុស្សជុំវិញខ្លួន។ អ្នកសម្របសម្រួលមានទំនួលខុសត្រូវក្នុងការលើកកម្ពស់នូវសុវត្ថិភាព ការគោរព និងការការពារកុមារក្នុងកិច្ចពិភាក្សាទាំងមូល ធានាថាខ្លួនមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់គ្រប់រូបភាពដល់កុមារដែលរួមមាន អំពើហិង្សា និងការរំលោភបំពាន ការកេងប្រវ័ញ្ច ការផាត់កុមារចោល ឬ ការរើសអើងនានា។


❖ **គ្រប់គ្រងហានិភ័យពីការរំលោភបំពាន និងកេងប្រវ័ញ្ចលើកុមារ**

ការគ្រប់គ្រងហានិភ័យមានន័យថា ការកំណត់ទំហំនៃឧប្បត្តិហេតុ ឬគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចកើតឡើងជាមុនដើម្បីចាត់វិធានការ កាត់បន្ថយ ផលជះ ឬភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃការកើតឡើងនោះ។ អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់បំផុតរាល់គ្រប់កង្វល់ បញ្ហាប្រឈម ឬឧប្បត្តិហេតុដែលអាចកើតឡើង ឬអាចបង្កជាហានិភ័យចំពោះកុមារ។ ការបង្ការទំនាស់ដល់កុមារ គឺត្រូវកំណត់ជាអាទិភាពតាមរយៈការវាយតម្លៃគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ និងការកាត់បន្ថយហានិភ័យនានានៅមុនពេល កំឡុងពេល និងក្រោយពេលរៀបចំកិច្ចពិភាក្សានីមួយៗ។

❖ **លើកកម្ពស់ការបញ្ជូនសារវិជ្ជមាន និងទប់ស្កាត់បទដ្ឋានសង្គមដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់កុមារ**

អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវធានាថាការពិភាក្សាគឺប្រកបដោយសារវិជ្ជមានទាក់ទងនឹងកុមារ តាមរយៈការប្រើប្រាស់ពាក្យពេចន៍ដែលមានការគោរព អហិង្សា និងមិនពង្រឹងផ្នត់គំនិតទាំងឡាយណាដែលអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់កុមារ។ សារដែលសមនឹងត្រូវបានបញ្ជូនក្នុងកិច្ចពិភាក្សារួមមាន សុវត្ថិភាព ការគោរព និងការថែទាំ។ ប្រសិនបើមានផ្នត់គំនិត ឬអាកប្បកិរិយាបង្កគ្រោះថ្នាក់កើតឡើង អ្នកសម្របសម្រួលគួរតែកំណត់ឱ្យបានភ្លាមៗ ហើយបកស្រាយដោយភាពស្ងប់ ការគោរព និងក្នុងន័យស្ថាបនា។

៧.៣.១ ឥរិយាបថត្រូវធ្វើ និងមិនត្រូវធ្វើក្នុងកិច្ចការពារសុវត្ថិភាពកុមារ

 ឥរិយាបថដែលត្រូវធ្វើ
<ul style="list-style-type: none"> ប្រព្រឹត្តិចំពោះកុមារដោយមានភាពថ្លៃថ្នូរ និងការគោរពដោយមិនគិតពីអត្តសញ្ញាណ ដូចជាជនជាតិភាគតិច ពូជសាសន៍ ភេទ អាយុ វណ្ណៈ ភាសា សាសនា ពិការភាព ស្ថានភាពសង្គម សេដ្ឋកិច្ច ឬ ស្ថានភាពផ្សេងៗទៀត។

- លើកឡើងពីការព្រួយបារម្ភភ្លាមៗអំពីសុវត្ថិភាព ឬសុខុមាលភាពរបស់កុមារ និងធានាបាននូវសមធម៌នៅពេលរួមបញ្ចូលពួកគេក្នុងការសម្រេចចិត្តផ្សេងៗ។
- ស្តាប់កុមារ និងអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេចូលរួមក្នុងការសម្រេចចិត្ត ជាពិសេសនៅពេលដែលការសម្រេចចិត្តត្រូវបានធ្វើឡើងដែលទាក់ទងនឹងសុខុមាលភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ។
- អនុវត្តតាមច្បាប់ពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ក្នុងប្រទេស រួមបញ្ចូលទាំងច្បាប់ការងារដែលទាក់ទងនឹងពលកម្មកុមារ។
- គោរពសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ និងសុវត្ថិភាពរបស់កុមារប្រសិនបើពួកគេប្រាប់អ្នកពីរឿងផ្ទាល់ខ្លួន ឬឯកជនភាពរបស់ពួកគេ។
- ទទួលស្គាល់អំណាចរបស់កុមារ ពិភាក្សាជាមួយពួកគេអំពីសិទ្ធិរបស់ពួកគេ អ្វីដែលអាចទទួលយកបាន និងមិនអាចទទួលយកបាន និងអ្វីដែលពួកគេអាចធ្វើបានប្រសិនបើមានបញ្ហាកើតមាន។
- នៅពេលថតកុមារ ឬប្រើរូបភាព ឬវីដេអូរបស់កុមារសម្រាប់គោលបំណងទាក់ទងនឹងការងារត្រូវ៖
 - ទទួលបានការយល់ព្រមពីកុមារ និងឪពុកម្តាយ ឬអាណាព្យាបាលរបស់កុមារ មុនពេលថត ឬកំឡុងពេលថតកុមារ។ ធានាថាបានពន្យល់ពួកគេច្បាស់លាស់អំពីគោលបំណងនៃការប្រើប្រាស់រូបថត ឬវីដេអូទាំងនោះ។
 - ធានានូវរូបថត វីដេអូ និងការបង្ហោះប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គមនានាដែលបានអនុញ្ញាតគឺបង្ហាញកុមារក្នុងលក្ខណៈថ្លៃថ្នូរ និងគួរឱ្យគោរព និងមិនស្ថិតក្នុងលក្ខណៈងាយរងគ្រោះ។ កុមារគួរត្រូវបានស្លៀកពាក់ឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ និងមិនស្ថិតក្នុងឥរិយាបថដែលអាចមើលឃើញថាជាការបង្ហាញផ្លូវភេទ។
 - ធានាថារូបភាពគឺជាតំណាងបរិបទ ស្ថានភាព ឬរឿងរ៉ាវពិត។
 - ធានាថាការពិពណ៌នាអត្ថបទផ្សេងៗមិនបង្ហាញព័ត៌មានកំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់កុមារនៅពេលផ្ញើររូបភាពតាមសារអេឡិចត្រូនិក ឬការផ្សព្វផ្សាយរូបភាពនៅក្នុងទម្រង់ណាមួយឡើយ។

✓ ឥរិយាបថដែលមិនត្រូវធ្វើ

- មិននៅកន្លែងស្ងាត់តែពីរនាក់នៅពេលធ្វើការងារជាមួយកុមារ និងធានាថាមានវត្តមានមនុស្សពេញវ័យ ឬអាណាព្យាបាលកុមារនៅជាមួយ។
- មិនប្រើភាសា ឬបង្ហាញអាកប្បកិរិយាចំពោះកុមារដែលមិនសមរម្យ បៀតបៀន រំលោភបំពាន ការបង្ខូចកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ញុះញង់ផ្លូវភេទ ឬវប្បធម៌មិនសមរម្យ។
- មិននាំកុមារចូលរួមក្នុងទម្រង់នៃសកម្មភាពណាមួយដែលបង្ខូចកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ប្រមាថ បង្ករឿងរ៉ាវទាក់ទងនឹងផ្លូវភេទ រំលោភបំពាន ឬវប្បធម៌មិនសមរម្យផ្សេងៗ។

- មិនបញ្ចូលកុមារក្នុងទម្រង់នៃសកម្មភាពផ្លូវភេទ ឬសកម្មភាពណាមួយ រួមទាំងការបង់ប្រាក់សម្រាប់សេវាផ្លូវភេទ ឬសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។
- មិននាំកុមារដែលមិនមានអ្នកនៅជាមួយទៅផ្ទះរបស់ពួកគេ លុះត្រាតែពួកគេមានគ្រោះថ្នាក់ភ្លាមៗនៃការរងរបួស ឬមានគ្រោះថ្នាក់ដល់រាងកាយនានា។
- មិនចូលប្រើ ឬមើលរូបភាពអាសអាភាសរបស់កុមារតាមប្រភពផ្សេងៗ។
- មិនគេងនៅជិតកុមារដែលមិនមានអ្នកនៅជាមួយ។
- មិនជួលកុមារធ្វើការងារពលកម្មផ្សេងៗ ដែលមិនសមស្របទៅតាមអាយុ ឬដំណាក់កាលនៃការអភិវឌ្ឍន៍ ដែលរំខានដល់ពេលវេលារបស់ពួកគេសម្រាប់ការអប់រំ និងសកម្មភាពកម្សាន្ត ឬធ្វើឱ្យពួកគេប្រឈមមុខនឹងការរងរបួសធ្ងន់ធ្ងរ។
- មិនផ្តាច់កុមារចេញ ឬគិតគូរតែចំពោះកុមារណាដែលខ្លួនចូលចិត្ត។
- មិនប្រើឧបករណ៍រួមមានកុំព្យូទ័រ ទូរសព្ទ កាមេរ៉ា ដើម្បីថតរូបភាពមិនសមរម្យ និងដោយគ្មានការយល់ព្រមពីឪពុកម្តាយ ឬអាណាព្យាបាលរបស់កុមារ។
- មិនវាយដំលើរាងកាយ ការប្រៀនប្រដៅ ឬដាក់ទណ្ឌកម្មកុមារ។
- មិនប៉ះពាល់រាងកាយកុមារក្នុងលក្ខណៈមិនសមរម្យ ឬមិនសមស្របតាមវប្បធម៌។

៨. ការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ

ការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃគឺជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់នៃការអនុវត្តយេនឌ័រកាហ្វេ ដើម្បីស្វែងយល់អំពីប្រសិទ្ធភាព ការគិតគូរពីបរិយាបន្ន និងផលជះរបស់វា។ ការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃនេះផងដែរគឺគួរតែត្រូវបានរៀបចំ និងអនុវត្តជាបីដំណាក់កាល រួមមានមុនពេល អំឡុងពេល និងក្រោយពេលកិច្ចពិភាក្សានីមួយៗ។ វិធីសាស្ត្រនេះនឹងជួយអ្នកសម្របសម្រួលក្នុងការវាយតម្លៃពីប្រសិទ្ធភាពទទួលបាន កម្រិតនៃការចូលរួម ការឆ្លើយតបនឹងបរិយាបន្ន បញ្ហាប្រឈម និងចំណុចដែលត្រូវកែលម្អឱ្យកាន់តែប្រសើរនៅពេលខាងមុខ។

៨.១ គោលបំណងចម្បងនៃការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ

- ដើម្បីពិនិត្យមើលថា តើកិច្ចពិភាក្សាបានសម្រេចទៅស្របតាមគោលដៅដែលបានកំណត់ដែរឬទេ
- ស្វែងយល់ពីបទពិសោធន៍ និងកម្រិតនៃការចូលរួមរបស់អ្នកចូលរួមមកពីក្រុមចម្រុះភាព
- កំណត់ពីចំណុចខ្លាំង ចំណុចខ្សោយ និងផ្នែកដែលត្រូវកែលម្អទៅថ្ងៃខាងមុខ
- ដើម្បីធានាបាននូវបរិយាបន្ន និងបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលសម្រាប់អ្នកចូលរួមគ្រប់ចម្រុះភាព
- ពង្រឹងគណនេយ្យភាព និងការជឿទុកចិត្តជាមួយអ្នកចូលរួម និងនៅក្នុងសហគមន៍ទាំងមូល។

៨.២ នៅមុនពេលចាប់ផ្តើមយេនឌ័រខ្សែកាហ្វេ

នៅមុនពេលចាប់ផ្តើមអនុវត្តយេនឌ័រខ្សែកាហ្វេ អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវកំណត់គោលបំណង និងលទ្ធផលរំពឹងទុក ពីកិច្ចពិភាក្សាឱ្យបានច្បាស់លាស់។ វានឹងជួយធានាបានថាការពិភាក្សាយេនឌ័រខ្សែកាហ្វេគឺប្រព្រឹត្តទៅដោយ រលូន សម្រេចបានតាមអ្វីដែលបានកំណត់ ព្រមទាំងស្របទៅនឹងតម្រូវការ ឬបញ្ហារបស់អ្នកចូលរួមកំពុងតែ ជួបប្រទះ។ នៅដំណាក់កាលនេះ អ្នកសម្របសម្រួលគួរតែ៖

- ពិនិត្យពីគោលបំណងនៃការពិភាក្សា និងលទ្ធផលរំពឹងទុក
- ស្វែងយល់ និងកំណត់ពីសមាសភាពនៃអ្នកចូលរួម (បរិបទទូទៅរបស់ក្រុមអ្នកចូលរួម)
- ពិនិត្យ និងវាយតម្លៃលើតម្រូវការ ចំណេះដឹង និងការរំពឹងទុកពីអ្នកចូលរួម
- រៀបចំភស្តុភារដែលមានបរិយាបន្ន និងបង្កលក្ខណៈងាយស្រួល (ទីកន្លែង ពេលវេលា សម្ភារៈ អ្នក មើលថែកុមារ ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន)
- ត្រៀមជាមុននូវកម្រងសំណួរសម្រាប់ការអង្កេត ឆ្លុះបញ្ចាំង និងប្រមូលមតិត្រឡប់សម្រាប់កែលម្អ។

៨.៣ ក្នុងអំឡុងពេលយេនឌ័រខ្សែកាហ្វេ

ក្នុងអំឡុងពេលពិភាក្សា អ្នកសម្របសម្រួលគួរតែសង្កេត កត់សម្គាល់ ឬចងក្រងឯកសារអំពីការប្រព្រឹត្តទៅ របស់កិច្ចពិភាក្សាទាំងមូល។ ចំណុចសំខាន់គឺការផ្តោតលើកម្រិតនៃការចូលរួម បរិយាបន្ន គុណភាពនៃការ សម្របសម្រួល និងភាពខុសគ្នានៃអំណាច ជាជាងការផ្តោតតែទៅលើខ្លឹមសារនៃកិច្ចពិភាក្សា។ ការតាមដាន និងត្រួតពិនិត្យក្នុងអំឡុងពេលកិច្ចពិភាក្សាគឺអាចឱ្យអ្នកសម្របសម្រួលកែប្រែនូវវិធីសាស្ត្រដ៏មានប្រសិទ្ធភាព បានទាន់ពេលវេលា ជាពិសេសស្របតាមវិធីសាស្ត្រសម្របសម្រួលបែបហ្វូមធីនីស្ត។

ផ្នែកដែលអ្នកសម្របសម្រួលអាចសង្កេត និងកត់សម្គាល់រួមមាន៖

- ចំនួនអ្នកចូលរួមដែលចូលរួមសកម្ម និងអ្នកដែលស្ងៀមស្ងាត់
- កម្រិតនៃការចូលរួម ថាមពល និងការប្រាស្រ័យ ឆ្លើយតបគ្នា
- សុវត្ថិភាព និងការគោរពគ្នាក្នុងចំណោមអ្នកចូលរួម
- ការដោះស្រាយទៅនឹងភាពរសើប និងជម្លោះ
- លំហូរនៃការពិភាក្សាទៅតាមគោលបំណង និងការគ្រប់គ្រងពេលវេលា។

៨.៤ បន្ទាប់ពីយេនឌ័រខ្សែកាហ្វេ

បន្ទាប់ពីកិច្ចពិភាក្សាបានបញ្ចប់ អ្នកសម្របសម្រួលគួរតែផ្តោតលើចំណុចដូចខាងក្រោម៖

- ប្រមូលមតិស្ថាបនារបស់អ្នកចូលរួម (តាមរយៈការស្ទង់មតិខ្លីៗ លំហាត់ឆ្លុះបញ្ចាំង ឬការចែករំលែក ជាក្រុម)
- ត្រួតពិនិត្យមើលថា តើអ្នកចូលរួមមានអារម្មណ៍ថាមានសុវត្ថិភាព បានរួមបញ្ចូល និងគោរពដែរ ឬទេ
- ពិនិត្យមើលថា តើវិធីសាស្ត្រនៃការពិភាក្សាបានផ្តល់ឱកាសស្មើគ្នាក្នុងការនិយាយ និងរួមចំណែក ចូលដែរ ឬទេ

- កំណត់គន្លឹះសំខាន់ៗ សារ/សម្រង់ពាក្យសម្តី ការផ្លាស់ប្តូរលើការដឹង សកម្មភាព និងអាកប្បកិរិយា
- កត់ត្រាលទ្ធផលដូចជា ការកើនឡើងនូវទំនុកចិត្ត សាមគ្គីភាព ឬទំនាក់ទំនងដែលបានបង្កើតឡើង។

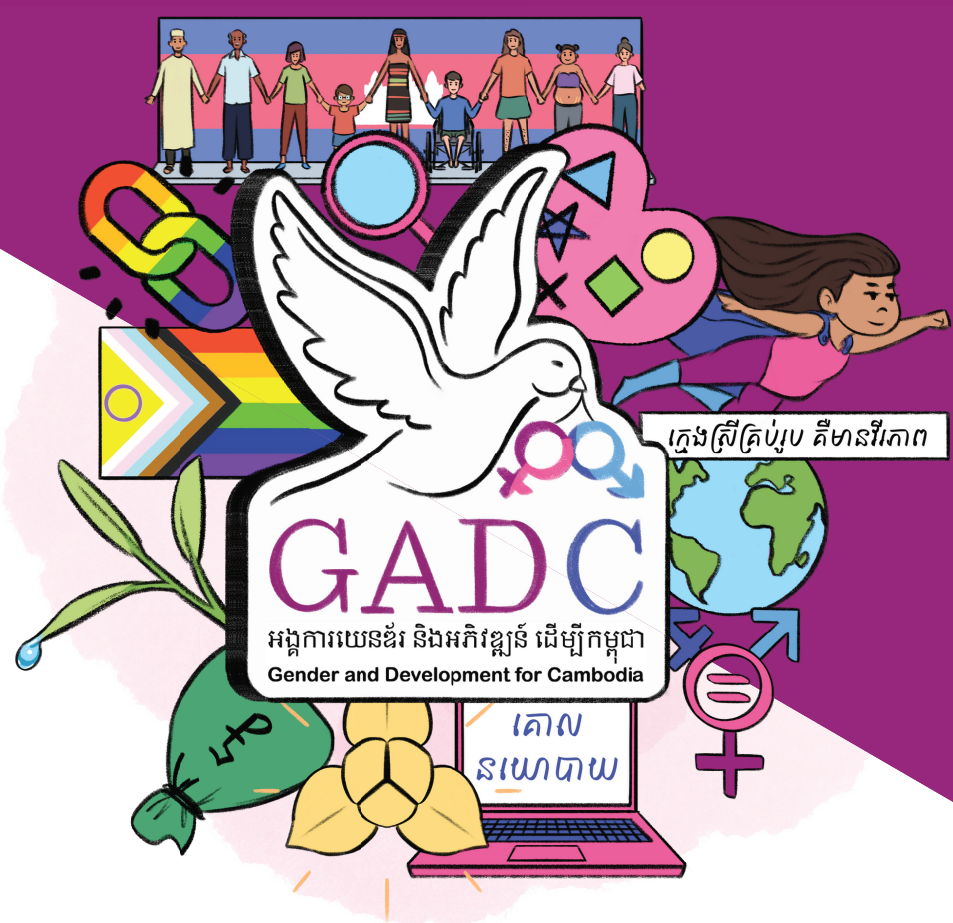
៨.៥ សូចនាករ

ការវាស់វែងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៃយេនឌ័រការហ្វេមីនីស្ទមានសូចនាករច្បាស់លាស់នៃចម្រុះភាព ការចូលរួម ភាពងាយស្រួល និងគុណភាពនៃការជជែកពិភាក្សា។ សូចនាករដែលបានណែនាំរួមមាន៖

- ភាពចម្រុះនៃអ្នកចូលរួម (អាយុ និន្នាការភេទ ប្រវត្តិ ពិការភាព ។ល។)
- ការចូលរួមយ៉ាងសកម្ម និងការចូលរួមស្មើគ្នានៅក្នុងកន្លែងដែលមានភាពងាយស្រួលចូលរួមបាន និងកន្លែងសុវត្ថិភាព
- អ្នកចូលរួមរាយការណ៍ពីការបង្កើនទំនុកចិត្ត និងការយល់ដឹងអំពីបញ្ហាយេនឌ័រ
- ការបង្កើតសាមគ្គីភាព និងសកម្មភាពរួមក្នុងចំណោមអ្នកចូលរួម
- ភ័ស្តុតាង ឬទិន្នន័យដែលទទួលបានពីមតិកែលម្អ ដើម្បីឱ្យយេនឌ័រការហ្វេមីនីស្ទដំណើរការល្អនាពេលអនាគត។



រៀបរៀងដោយ៖ អង្គការយេនឌ័រ និងអភិវឌ្ឍន៍ដើម្បីកម្ពុជា



www.gadc.org.kh



+៨៥៥ (០)៩៦ ៣២៥ ១៦៩០



ផ្ទះលេខ #៣៩B ផ្លូវ#៦០៨ សង្កាត់បឹងកក់២ ខណ្ឌទួលគោក ភ្នំពេញ

គាំទ្រដោយ

